

[Hjortnæs]

steren i hvert fald hurtigt nok til at sige, at han erkendte sit ansvar.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jamen jeg er enig i, at vi selvfølgelig har et ansvar, men jeg vil bare gerne sige, at ansvaret for miljøet altså er A/S Storebæltsforbindelsens. Det er A/S Storebæltsforbindelsen, der skal leve op til de miljømæssige krav, der er stillet i forbindelse med dette lovforslag. Det er klart, at hvis A/S Storebæltsforbindelsen ikke lever op til det, er der nogen, der skal påtale det. Men data, ansvar m.v. er ifølge denne lov placeret hos A/S Storebæltsforbindelsen. Sådan er det, og sådan ville det naturligvis også være, hvis vi havde en anden virksomhed. Det er deres ansvar at leve op til kravene.

Her er altså f.eks. stillet krav om uændret vandgennemstrømning. Det er A/S Storebæltsforbindelsens ansvar og ingen andens, og det synes jeg er en lille smule vigtigt at få præciseret, så man har sig det for øje, og det tror jeg sådan set også lå i hr. Hjortnæs' indirekte måde at sige tingene på.

Derimod lå der nok ikke i det – og derfor havde det måske været mere korrekt, om jeg havde kigget på hr. Gade, for det var nemlig et svar til ham – at det er A/S Storebæltsforbindelsen, der skal sørge for at foretage risikovurderingerne. Det er A/S Storebæltsforbindelsen, der skal sørge for at komme med det nødvendige grundlag og på basis af det grundlag træffe miljømæssige beslutninger, som er i overensstemmelse med anlægget af den faste forbindelse.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Birte Weiss: spm. nr. S 350

Henning Nielsen: spm. nr. 354

Glistrup: spm. nr. S. 355 og 361

Dorte Bennedsen: spm. nr. S 359

Gade spm. nr. S 366

Pelle Voigt: spm. nr. S 367

Riishøj: spm. nr. S 369 og 386

Lilli Gyldenkilde: spm. nr. S 371

Birgitte Husmark: spm. nr. S 373 og 374

Stillinger: spm. nr. S 375 og 390

Holger K. Nielsen: spm. nr. S 377

Ingrid Kjældgaard: spm. nr. S 378–382

Tove Niemann: spm. nr. S 383 og 384

Tove Lindbo Larsen: spm. nr. S 385

Jane Oksen: spm. nr. S 388

Svend Heiselberg: spm. nr. S 389

Ingrid Rasmussen: spm. nr. S 391

Spm. nr. S 350

Til *arbejdsministeren* (8/1 90) af:

Birte Weiss (S):

»Hvornår og i hvilken form har ministeren underrettet Folketinget om, at Arbejdstilsynet i flere år har undladt at leve op til egne forskrifter om undersøgelse af arbejdsulykker?«

Begrundelse

Siden februar 1988 har SiD, Holstebro, klaget over, at Arbejdstilsynet i Ringkøbing Amt har afvist at undersøge en række arbejdsulykker i Holstebroområdet. Af arbejdsministerens svar, som har ladet vente på sig i 1½ år, fremgår, at han i stedet for at bringe praksis i overensstemmelse med lovgivningen har afventet, at cirkulæret blev tilpasset de kritisable forhold. Hvis denne fremgangsmåde er anvendt uden Folketingets vidende og accept, er det en arbejdsform, som minder om tamilsagen.

Svar (22/1 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Der foreligger i arbejdsmiljøloven eller i senere udsendte bekendtgørelser ingen særlig pligt for Arbejdstilsynet til at gennemføre undersøgelse af anmeldte arbejdsulykker eller arbejdsbetingede lidelser og således heller ikke bidrag, der kan sige noget om, i hvilket omfang Folketinget har ment, at anmeldte arbejdsulykker bør undersøges af Arbejdstilsynet. Det kan tværtimod siges, at loven overlader til Arbejdstilsynet – under ansvar over for arbejdsministeren – at påse, at arbejdsmiljølovgivningen overholdes, jf. arbejdsmiljølovens § 72, nr. 6, og herunder vurdere undersøgelsesomfanget af anmeldte arbejdsulykker i forhold til opfyldelsen af denne opgave. Desuden er arbejdsministe-